

ΤΙΤΟΥ ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ: Ο ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΝΟΣΤΑΛΓΙΑΣ (Σπίτι της Κύπρου, Τρίτη, 9 Ιουνίου 2015)

Ελένη Αντωνιάδου

Μπορεί να είναι και αναμενόμενο κάποιοι από τους αναγνώστες του Πατρίκιου να αναρωτιούνται πώς, αλλά πρωτίστως γιατί, ένας ποιητής, καταπιάνεται ενίοτε και με τον πεζό λόγο. Ο έγκυρος λόγος του Δημήτρη Μαρωνίτη δίνει μια εξήγηση. Λέει λοιπόν ο Μαρωνίτης:

«Παρακάμπτω γνωστά και πρόχειρα, φιλοπερίεργα ερωτήματα: πώς και γιατί ένας ποιητής μας το ρίχνει στην πεζογραφία. Υπάρχουν εξάλλου πολλά ομόλογα παραδείγματα, δικά μας και ξένα. Έτσι κι αλλιώς το συγγραφικό φάσμα του Τίτου ήταν από την αρχή ανοιχτό και στον πεζό λόγο· έγραψε και μετέφρασε δοκίμια και μελέτες· πρόσφατα μας έδωσε και το *Συνεχές ωράριό του*».

Το *Συνεχές ωράριο* δεν είναι βέβαια, τώρα που μιλάμε, ένα πρόσφατο έργο, καθώς πρωτοεκδόθηκε το 1993, ούτε και τα λόγια που μόλις ακούσατε είναι πρόσφατα. Αποτελούν ένα απόσπασμα από την ομιλία του Δημήτρη Μαρωνίτη, στην παρουσίαση ενός άλλου πεζού έργου του Τίτου Πατρίκιου, με τίτλο, *Στην ίσαλο γραμμή*, που εκδόθηκε το 1997.¹ Στην τοποθέτηση αυτή του Μαρωνίτη, που ασφαλώς προσυπογράφω, καθώς είμαι οπαδός της αυταπόδεικτης και αυτονόητης άποψης ότι στην τέχνη δεν υπάρχουν στεγανά, λίγα έχω να προσθέσω εν είδει εισαγωγής.

Το βιβλίο, για το οποίο έχω την ξεχωριστή τιμή να μιλώ απόψε, είναι βέβαια *Ο πειρασμός της νοσταλγίας*, με υπότιτλο, *Σημειώσεις καθημερινότητας*. Πρόκειται για μια σειρά σύντομων κειμένων για τα οποία θεωρώ ότι απολύτως ταιριάζει ο όρος «Σημειώσεις» που ο ίδιος ο Πατρίκιος προτείνει. Από πλευράς ύφους θεωρώ ότι συγγενεύουν κάπως περισσότερο με το *Συνεχές ωράριο* και λιγότερο με τις εκτενέστερες αφηγήσεις που περιλαμβάνουν τα βιβλία του *Στην ίσαλο γραμμή* που προαναφέρθηκε και *Περιπέτειες σε τρεις σχεδίες* που εκδόθηκε το 2006. Πλούσια σοδειά πεζών κειμένων, όπως βλέπουμε, αν συμπεριλάβουμε και την έκδοση του παιδικού ημερολογίου του *Η συμμορία των δεκατριών*, από την εποχή των σχολικών του χρόνων στην Αναργύρειο των Σπετσών. Και φυσικά να έχουμε πάντα ως κρατούμενο τις μεταφράσεις των Λούκατς, Αραγκόν, Σταντάλ, Μπαλζάκ, Βαλερύ, αλλά φυσικά και τα πάρα πολλά κριτικά κείμενα που έγραψε ή εκφώνη-

